

ken. Og den forståelse er stadig væk fraværende hos venstrefløjen.

Kl. 18:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører skulle være fru Meta Fuglsang. Jeg kunne godt se, at fru Helle Sjelle var på vej herop.

Kl. 18:44

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Jeg skal starte med at være glad for, at der stadig væk er grundlag for, at vi kommer først. Så vil jeg sige til det, vi skal debattere her, at vi i hvert fald må konstatere, at Dansk Folkeparti tilsyneladende har skiftet holdning fra februar til maj, for det er i hvert fald ikke den kritik, der har været af integrationspolitikken, og det udtalte ønske om en ny integrationspolitik, vi i dag hører fra talerstolen.

Integrationsindsatsen er jo en stor og vigtig opgave. Det ved regeringen godt, og det har regeringen vidst længe. Regeringen har vidst det i så stort et omfang, at den endda har bestilt et arbejde om det, og den Programbestyrelse, der er citeret før, har eksisteret siden 2004 for at gøre noget ved det her, og det er jo specielt med henblik på de udsatte boligområder.

Det viser sig jo i debatten, i hvert fald når man både inddrager det, der sker her, og aviserne, at der er en uenighed mellem regeringen og regeringens støtteparti, Dansk Folkeparti, når det handler om, hvad der skal til af integration, og om integrationen er lykkedes eller ej. Det gør det jo ikke mindre interessant at få debatten her og måske også prøve at få en bredere forståelse i Folketinget af, hvad der skal til.

Det er jo fristende at spørge regeringen om, hvordan den selv synes det går, men det, der er mere relevant at spørge om, er selvfølgelig det fremadrettede, nemlig hvad regeringen vil gøre. Hvad er det, der skal til for at få den her integrationsindsats til at fungere bedre?

I de svar, vi har fået heroppefra, er der jo peget på de gode ting, der er sket på boligområdet. Når man kigger på den rapport, den sammenfatning, som Programbestyrelsen selv er kommet med i november 2008, bliver der jo netop peget på, at der ud over forbedringer af de fysiske forhold skal ske en forbedring på de sociale områder; at der netop er brug for en helhedsorienteret indsats for at få integrationen til at lykkes. Det understreger jo også betydningen af det forslag til vedtagelse, som ligger her, at der net-

op er brug for den brede indsats på mange forskellige områder.

Det, rapporten også tager fat på, er at beskrive det, der er sket indtil nu, dvs. indsatsen på boligområdet gennem 25 år, altså indsatsen gennem længere tid, end både den nuværende og den forrige regering har siddet; en indsats, der næppe har været kendt, og som man ikke har taget sig af i mange år.

Det, som vi egentlig snakker om, når vi snakker om problemer med integrationsindsatsen, er jo, at nogle ting er lykkedes og andre ting ikke er lykkedes; at vi netop ser en marginalisering, hvor der er nogle ting, som er lykkedes, og så er der en lang række områder, hvor integrationsindsatsen falder til jorden. Det drejer sig om de økonomiske forhold, altså om fattigdomsgrænser, det drejer sig om, at de, der er nemme at hjælpe, får noget hjælp, og så er der nogle, der falder til bunds. Den marginalisering er selvfølgelig farlig – også for sammenhængskraften.

Det kan være fristende at sige, at det, regeringen har gjort, er, at den har høstet de lavthængende frugter, men det, der er den egentlige indsats, og det, der virkelig rykker på den lange bane, mangler vi stadig væk. Vi mangler også stadig væk at få nogle svar på, hvad der skal ske. Marginaliseringen er i hvert fald en ting, som vi skal have gjort noget ved, og netop helhedsindsatsen mod ghettobygninger er noget af det, der skal til for at have et grundlag for, at alle kan rykke og alle kan få det bedre.

Jeg tror, at vi skal tilbage til en diskussion, som jeg før har prøvet at tage op, nemlig at vi skal kigge på, hvad der er mål og formål; at det ikke bare er at kunne sætte et mål for, hvor mange boliger der skal være, og hvad der skal ske, men at vi er nødt til at se på formålet med integrationen og se på, om det, vi gør, lever op til formålet med integrationsindsatsen. Den debat mangler vi, og den kunne man håbe på kom igennem i dag gennem det forslag til vedtagelse, der er fremsat.

Kl. 18:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Jespersen.

Kl. 18:48

Karen Jespersen (V):

Jeg betragter jo den stramme udlændingepolitik som en fuldstændig afgørende forudsætning for, at man kan få integrationen til at fungere, fordi det betyder, at man kan have hånd i hanke med tilstrømningen, og 24-års-reglen og tilknytnings-